

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ ΜΕ ΤΗ ΑΓΓΛΙΔΑ ΣΥΓΓΡΑΦΕΑ ΤΕΡΕΣΑ ΜΠΡΕΣΛΙΝ

Μαθητές από τη απογευματινή δραστηριότητα English Theatre Society της Σχολής είχαν την ευκαιρία να ακούσουν και να υποβάλλουν διάφορες ερωτήσεις στην Τερέσα Μπρέσλιν την οποία συναντήσαμε στα πλαίσια της 2^{ης} έκθεσης παιδικού-νεανικού βιβλίου. Το βιβλίο για το οποίο μας μίλησε ήταν το «Ψιθύροι στο σκοτάδι». Ο ήρωας του, ο Σολ, είναι ένα εννιάχρονο αγόρι που αντιμετωπίζει διάφορες δυσκολίες στη ζωή του. Η μητέρα του τον εγκαταλείπει, ο πατέρας του είναι αλκοολικός και στο σχολείο δέχεται τα πειράγματα των συμμαθητών του επειδή είναι δυσλεκτικός. Το καταφύγιο του είναι ένα νεκροταφείο στο οποίο ακούει ψιθύρους που τον συναρπάζουν και συναντά υπερφυσικές δυνάμεις. Και να τι μας είπε η ίδια η συγγραφέας:

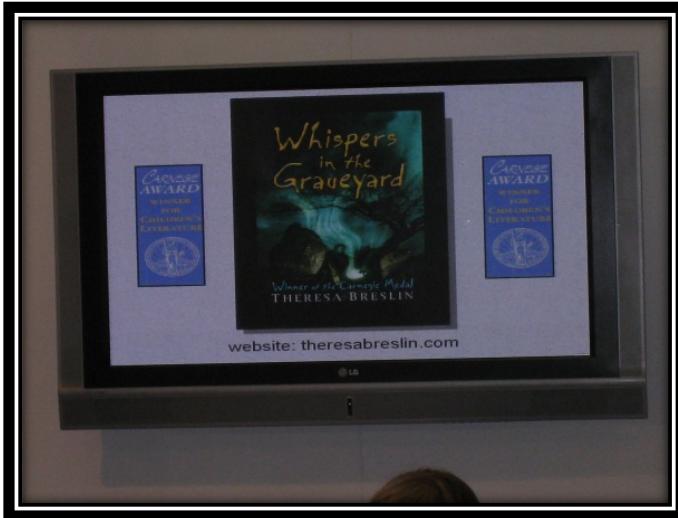
Η δασκάλα σας μου έδωσε μια ενδιαφέρουσα λίστα ερωτήσεων. Θα προσπαθήσω, λοιπόν, να τις απαντήσω.

Μεγάλωσα σε μια μικρή πόλη στη Σκωτία. Λάτρευα τα βιβλία και τις βόλτες στη βιβλιοθήκη. Ποτέ δεν πίστευα ότι θα γινόμουν συγγραφέας και κανείς δε μου είχε πει ότι θα μπορούσα να γίνω συγγραφέας. Έτσι όταν μεγάλωσα και τελείωσα το σχολείο, έγινα βιβλιοθηκάριος, απλά για να είμαι κοντά στα βιβλία. Λατρεύω τα βιβλία, να τα μυρίζω, να τα αγγίζω. Μπορείς να κάνεις ότι θέλεις με ένα βιβλίο. Να πας μπροστά, πίσω, να σταματήσεις για λίγο... Πιστεύω ότι τα βιβλία είναι απίθανα.

Αυτό όμως που πραγματικά λατρεύω είναι να αφηγούμαι και να διαβάζω ιστορίες σε μικρά παιδιά προσχολικής ηλικίας. Να διαβάζω ιστορίες όπως για παράδειγμα για έναν τεράστιο φοβερό και τρομερό γίγαντα που ξύπνησε ένα πρωί εξαιρετικά εννευρισμένος. Καθώς λοιπόν διάβαζα την ιστορία, έδειχνα στα παιδιά τις εικόνες του βιβλίου. Δεν μπορούσαν να διαβάσουν ούτε να καταλάβουν όλες τις λέξεις, αλλά η ιστορία τα μάγευε. Σήμερα, λοιπόν, επειδή η δασκάλα σας επιμένει, θα χρησιμοποιήσουμε εξολοκλήρου αγγλικά.

Ένα κοριτσάκι μου είπε μια μέρα: «Πως το κάνεις αυτό; Πως διαβάζεις την ιστορία από τις εικόνες;». Της είπα ότι απλά διαβάζω. Και είπε: «Θα μάθω κι εγώ να διαβάζω γιατί θα πάω σχολείο». Έτσι πήγε σχολείο και την πρώτη μέρα επιστρέφοντας από το σχολείο ήρθε στη βιβλιοθήκη και μου είπε: «Μπορεί να μην έμαθα να διαβάζω σήμερα, θα μάθω όμως αύριο». Δεν έμαθε όμως, ούτε την επόμενη μέρα, ούτε την επόμενη εβδομάδα, ούτε μήνα, ούτε χρόνο γιατί δεν μπορούσε να βάλει τα γράμματα μαζί για να σχηματίσει μια λέξη. Βλέποντας ότι όλοι οι υπόλοιποι τα κατάφεραν ήταν εξαιρετικά λυπημένη. Η μητέρα της κατάλαβε ότι κάτι δεν πήγαινε καλά και προσπάθησε να βρει κάποιον να τη βοηθήσει. Έτσι αναρωτήθηκα αν θα μπορούσα άραγε να γράψω ένα βιβλίο για κάποιον που δεν μπορεί να διαβάσει. Ξεκίνησα την έρευνα μου λοιπόν για τη δυσλεξία και για άλλες διαταραχές. Ξεκίνησα να βλέπω τις λέξεις με άλλο μάτι. Φανταστείτε τώρα όλα τα γράμματα να είναι σε μια οθόνη υπολογιστή και να στριφογυρίζουν εκτός τροχιάς. Κάπως έτσι τα βλέπουν

πολλοί άνθρωποι οι οποίοι έχουν μαθησιακές δυσκολίες, αλλά και άνθρωποι με μεγάλη φαντασία, όπως ο Λεονάρντο ντα Βίντσι. Έτσι, λοιπόν, έκανα την έρευνα μου και έφαξα τα πάντα για προβλήματα σχετικά με την αποικωδικοποίηση λέξεων και γραμμάτων και σκέφτηκα να γράψω μια ιστορία γι' αυτό. Δεν ήθελα όμως να γράψω για ένα αγόρι ή ένα κορίτσι που είχε προβλήματα στο σχολείο και γύριζε σπίτι λυπημένο. Ποιος θα νοιαζόταν;

Είχα όμως στο μυαλό και στην καρδιά μου αυτό ως θέμα του βιβλίου επειδή αγαπούσα αυτό το κοριτσάκι. Έτσι έγραψα το βιβλίο «Ψίθυροι στο σκοτάδι».

Η δασκάλα σας είπε ότι έχετε διαβάσει κάποια κομμάτια του βιβλίου. Θα σας δείξω κάποιες εικόνες από το βιβλίο και μετά μπορείτε να μου κάνετε ερωτήσεις.

- Σας αρέσουν οι ιστορίες με κάστρα και μάγισσες;
- Λατρεύω τις ιστορίες με κάστρα και φύλακες. Μικρή έμενα στο κρεβάτι μου ξαπλωμένη και φανταζόμουν ότι ήμουν πριγκίπισσα. Δε μπορούσα να καταλάβω τι έκανα στη Σκωτσέζικη μικρή πόλη που ζούσα και πίστευα ότι σύντομα οι πραγματικοί μου γονείς θα εμφανίζονταν και θα με έπαιρναν στο κάστρο.
- Σχεδιάζατε να γίνετε συγγραφέας όταν ήσασταν νεώτερη;
- Όχι, επειδή θεωρούσα ότι δεν μπορούσα. Πίστευα ότι όλοι οι συγγραφείς ή έχουν πεθάνει ή ζούσαν σε τεράστια σπίτια και δεν ήταν συνηθισμένοι άνθρωποι. Εγώ ήμουν ένας πολύ συνηθισμένος άνθρωπος.
- Πόσο σημαντική είναι η φαντασία;
- Ο Αϊνστάιν είπε ότι η φαντασία είναι το πιο πολύτιμο εργαλείο στο σύμπαν. Ολοκληρωτικά καθεστώτα προσπάθησαν να καταπιέσουν ανθρώπους και να απαγορεύσουν το διάβασμα των βιβλίων. Μια βιβλιοθήκη με άδεια ράφια είναι μια από τις πιο τρομακτικές εικόνες. Πολύ τρομακτικό.
- Γιατί αποφασίσατε ο ήρωας να μείνει με τον πατέρα του και όχι με τη μητέρα του;
- Επειδή ο πατέρας ήταν πιο ενδιαφέρον τύπος. Η μητέρα του ήταν βαρετή και τον ανάγκαζε να διαβάζει στο σπίτι κι έτσι σκέφτηκα ότι θα περνούσε καλύτερα με τον μπαμπά!

-Καθώς η ιστορία εξελίσσεται γιατί χρησιμοποιείτε τον ενεστώτα και το πρώτο πρόσωπο;

-Αυτή είναι δύσκολη ερώτηση. Είμαι εντυπωσιασμένη που διαβάσατε αυτό το βιβλίο στην ηλικία σας. Στη Βρετανία τα παιδιά το διαβάζουν στα 14-15 τους χρόνια. Επειδή θέλω να αισθάνεται ο αναγνώστης ότι είναι μέσα στο μυαλό του ήρωα.

-Πώς πιστεύετε ότι αισθάνεται ο αναγνώστης στο τέλος του βιβλίου;

Δε ξέρω και θεωρώ ότι γι' αυτό το λόγο πρέπει να μου γράφετε γράμματα για να μου λέτε. Φαντάζομαι όμως ότι αισθάνεται όμορφα γιατί το βιβλίο επανεκδίδεται κάθε χρόνο!

- Δεν ήταν πολύ σκληρή και άκαρδη η μητέρα του ήρωα;

- Αυτό πιστεύετε; Ήταν λιγάκι. Θεωρούσε μάλλον ότι οι άνδρες τα είχαν βάλει μαζί της! Φαντάζομαι όμως ότι το ίδιο ίσχυε και για τον πατέρα του, με άλλο τρόπο όμως.

- Ποια είναι η σημασία των χρωμάτων στην ιστορία;

- Αυτή είναι βαθυστόχαστη ερώτηση. Αυτό που λέμε, δηλαδή, ότι έχουμε μια «μαύρη μέρα»; Ή όταν φοράμε κίτρινα είμαστε χαρούμενοι; Το πρόβλημα είναι ότι επειδή δε μπορεί ο ήρωας να χρησιμοποιήσει λέξεις για να εκφράσει τα συναισθήματα του χρησιμοποιεί χρώματα. Οπότε σκέφτεται «Είμαι έξαλλος, γεμάτος θυμό» σε χρώματα.

- Πείτε μας μπορεί ένα παιδί με δυσλεξία να διαβάσει το βιβλίο σας;

- Καλή ερώτηση! Ναι, επειδή ο John Hannah ηχογράφησε το βιβλίο. Είναι ο ηθοποιός που παίζει στη «Μούμια»! Ακούν λοιπόν το κείμενο και βλέπουν εικόνες. Έχετε δικιο όμως. Είναι δύσκολο βιβλίο. Στην Αγγλία, όμως, χρησιμοποιείται και ως βοηθητικό υλικό σε παιδιά με μαθησιακά προβλήματα, όπως δυσλεξία.

